

Nieuwsbrief OR Updates 2026-12

Nummer 12, 2026

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2026:1791](#) 02-06-2026

Ontslag bestuurder Stichting NTSDPI

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2026:3307](#) 26-05-2026

Inzagevordering curator in cliëntenonderzoek notaris bij aandelentransactie afgewezen

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2026:469](#) 19-02-2026

Enquête Hasbos B.V.

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2026:3353](#) 16-06-2026

Afwijzing faillissementsverzoek geturboliquideerde vennootschap

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2026:4089](#) 10-06-2026

Vader en zoon zijn aansprakelijk voor het faillissementstekort en krijgen een bestuursverbod opgelegd

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2026:6572](#) 04-06-2026

Ontslag bestuurder VandN Worldwide

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:14139](#) 28-05-2026

Ontslag bestuurder Lastechniek

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2026:4349](#) 20-05-2026

Kasronde binnen groep: geen benadeling van schuldeisers bij samenstel van rechtshandelingen

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2026:6656](#) 20-05-2026

Ontslag bestuurder Hot Networkz

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2026:5842](#) 29-04-2026

Civielrechtelijk bestuursverbod: aanvullende informatie is nodig

RECHTSPRAAK

Ontslag bestuurder Stichting NTSDPI

Er wordt geoordeeld dat een ernstige bestuursimpasse, grotendeels veroorzaakt door de starre en niet-coöperatieve houding van één bestuurder, zijn ontslag als bestuurder van de stichting rechtvaardigt. Het hof houdt het oordeel van de rechtbank in stand.

Feiten

Erflaatster is op 15 november 2022 overleden. In haar testament heeft zij de Stichting NTSDPI ('de Stichting') tot haar enig erfgename benoemd en een vermogen van ruim € 821.000 aan de Stichting nagelaten. De Stichting is in 1991 door erflaatster opgericht en heeft sinds haar oprichting tot doel gehad het verlenen van zowel materiële als immateriële humanitaire hulp aan Tsjechoslowakije. Erflaatster is van 1 april 1993 tot aan haar overlijden bestuurslid van de Stichting geweest. Appellant ('de Bestuurder') is op 15 april 2014 toegetreden tot het bestuur van de Stichting. Tot 15 november 2022 heeft hij steeds met anderen aan het bestuur deelgenomen. Na het overlijden van erflaatster bleef hij als enig bestuurslid over. X, de executeur van de nalatenschap van erflaatster, heeft de Bestuurder aangespoord om nieuwe bestuurders te benoemen in lijn met de statuten waarin staat dat de Stichting ten minste drie bestuurders moet hebben.

Op 18 juli 2023 heeft de Bestuurder als enig bestuurder de statuten van de Stichting gewijzigd. Na de statutenwijziging zijn twee nieuwe bestuurders benoemd. Zij hebben tijdens de bestuursvergadering op 23 augustus 2023 (dus achteraf) ingestemd met de statutenwijziging door de Bestuurder. Op 10 december 2024 heeft de advocaat van X een brief gestuurd waarin hij verzoekt om de wijziging terug te draaien omdat deze in strijd is met de eerdere statuten en in strijd is met de wensen van erflaatster. Tevens verzoekt X in de brief dat de Bestuurder zich terugtrekt als bestuurder.

Bij verzoekschrift heeft X de rechtbank verzocht om de Bestuurder te ontslaan als bestuurder van de Stichting en om de statuten weer te wijzigen. De rechtbank heeft de Bestuurder met onmiddellijke ingang ontslagen als bestuurder van de Stichting en X niet-ontvankelijk verklaard in zijn verzoek tot wijziging van de statuten. De Bestuurder kan zich niet met het

oordeel van de rechtbank verenigen en verzoekt de beschikking te vernietigen en het verzoek tot zijn ontslag als bestuurder van de Stichting alsnog af te wijzen, met veroordeling van geïntimeerden in de kosten van beide instanties.

Oordeel

De rechtbank heeft vastgesteld dat de Bestuurder en de andere twee bestuurders verschillend aankijken tegen de wijze waarop de doelstellingen van de Stichting zouden moeten worden verwezenlijkt en hoe het geld van de Stichting moet worden aangewend, en dat zij er niet in slagen om tot elkaar te komen. Omdat zij zonder elkaar geen besluiten op dit vlak kunnen nemen, ligt de besluitvorming stil en komt de Stichting niet toe aan het aanwenden van gelden of het uitvoeren van activiteiten ter verwezenlijking van die doelstellingen. De rechtbank oordeelde verder dat voldoende aannemelijk is geworden dat de onmogelijkheid van goed onderling overleg in overwegende mate te wijten is aan de Bestuurder.

De grieven van de Bestuurder tegen dit oordeel komen samengevat op het volgende neer. De Bestuurder bestrijdt in de eerste plaats dat sprake was van een impasse in het bestuur. Volgens hem is er een grote hoeveelheid besluiten genomen. De verschillen van inzicht waren bovendien te wijten aan de twee andere bestuurders, en niet aan hem. Het ontslag van de Bestuurder als bestuurder was in het licht van de omstandigheden een te zwaar middel, waarbij onvoldoende de belangen van de Bestuurder bij het behoud van zijn functie zijn meegewogen. Zijn functie in het bestuur vloeyde rechtstreeks voort uit de bijzondere vertrouwensband die hij had met erflaatster. Daarnaast heeft de rechtbank geen oog gehad voor de ernstige persoonlijke en professionele gevolgen die het ontslag voor de Bestuurder met zich brengt. Het ontslag heeft zijn reputatie geschaad en zijn carrièrekansen aanzienlijk beperkt, onder meer doordat integriteitstoetsingen en antecedentenonderzoeken in zowel de financiële sector als de non-profitsector nadelig voor hem uitpakken zolang deze beschikking voortduurt.

Het hof zal de grieven gezamenlijk behandelen. Het hof verwerpt het primaire standpunt van de Bestuurder dat wel degelijk een groot aantal bestuursbesluiten is genomen en dat daarom en ook overigens helemaal geen sprake was van een impasse. Uit de overgelegde verslagen blijkt dat vooral procedurele besluiten genomen zijn, zoals het plannen van een volgende vergadering. Uit het verslag van de bestuursvergadering van 30 december 2024 volgt bovendien dat er geen enkel vertrouwen meer was van de Bestuurder enerzijds in de twee andere bestuurders anderzijds, en dat vice versa hetzelfde gold. Er was meer dan een zakelijk verschil van inzicht over een beleidskwestie; binnen het bestuur was een conflictueuze situatie ontstaan. Daarmee komt het hof toe aan de vraag of deze impasse in overwegende mate aan de Bestuurder te wijten is. Door star vast te houden aan zijn inzichten bemoeilijkt de

Bestuurder de besluitvorming in het bestuur en maakt hij juist ook collegiale besluitvorming zeer lastig zo niet onmogelijk. Dat de Bestuurder zich niet coöperatief heeft opgesteld blijkt ook uit de gang van zaken rondom de bestuursvergaderingen. De conclusie uit het voorgaande is dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat sprake is van een ernstige impasse binnen het bestuur, die hoofdzakelijk aan de Bestuurder te wijten is.

Gezien de conflictueuze sfeer binnen het bestuur en het grote wantrouwen tussen de Bestuurder enerzijds en de twee andere bestuurders anderzijds, valt geen heil te verwachten van bijvoorbeeld een mediationtraject, nog los van de vraag of de tijdsbesteding en inspanning die daarmee gemoeid zijn, gevegd kunnen worden van onbezoldigde bestuursleden van een liefdadigheidsstichting. Het hof zal daarom de uitspraak van de rechtbank bekrachtigen.

Redactie, juni 2026

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 02-06-2026

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2026:1791

Zaaknummer: 200.361.778/01

Rechters: D.A. Schreuder, J.M. van der Klooster en S.A. Kruisinga

Advocaten: P.C. Rijken, E.M. Prins, M.A. Weenink en F.C. Bouwmeester

Wetsartikelen: 2:294 BW en 2:298 BW

RECHTSPRAAK

Ontslag bestuurder Hot Networkz

In deze zaak vordert een vennootschapsrechtelijk en arbeidsrechtelijk ontslagen bestuurder uitbetaling van diverse looncomponenten. De vennootschap wordt veroordeeld om het salaris van de werknemer aan te vullen naar het niveau van het salaris zoals dat gold voor de functie van statutair bestuurder. Er is sprake van arbeidsongeschiktheid wegens ziekte (art. 7:629 BW), zodat de bestuurder slechts recht heeft op 70% loon en niet op volledig salaris, terwijl overige loonvorderingen grotendeels worden afgewezen.

Feiten

Eiser ('de Bestuurder') is op 29 augustus 2011 bij Hot Networkz B.V. in dienst getreden, laatstelijk als Salary & HR-manager. Op 3 oktober 2022 is de Bestuurder aangesteld als (statutair) bestuurder van Hot Networkz 3.0 B.V. (bestuurder en enig aandeelhouder van Hot Networkz). Op 24 februari 2025 is de Bestuurder uitgevallen. Op 2 april 2025 is de Bestuurder als (statutair) bestuurder ontslagen door de algemene vergadering van aandeelhouders, waarbij zijn arbeidsovereenkomst met Hot Networkz in stand is gebleven. De Bestuurder heeft dat ontslagbesluit (in juli 2025) aangevochten bij de rechtbank Noord-Holland. Die rechtbank heeft bij vonnis van 11 februari 2026 geoordeeld dat het ontslagbesluit rechtsgeldig is en heeft de vorderingen van de Bestuurder afgewezen (zie OR 2026-0046). De Bestuurder heeft geen hoger beroep ingesteld tegen dat vonnis.

Bij e-mail van 15 april 2025 heeft Hot Networkz aan de Bestuurder meegedeeld dat zijn salaris met ingang van 2 april 2025 wordt teruggebracht naar het niveau van vóór zijn benoeming tot bestuurder (€ 4.500 bruto per maand) en dat wegens zijn afwezigheid wegens ziekte in april 80% van zijn salaris zal worden uitgekeerd en vanaf mei 70%. Ook heeft zij de Bestuurder bij die e-mail verzocht zijn leaseauto in te leveren. Daarbij heeft zij toegezegd dat de Bestuurder na zijn volledige herstel weer aanspraak maakt op een leaseauto. Bij brief van zijn gemachtigde van 16 april 2025 heeft de Bestuurder bezwaar gemaakt tegen de verlaging van

het salaris en de inhoudingen wegens arbeidsongeschiktheid. Ook heeft hij Hot Networkz verzocht te bevestigen dat hem na inlevering van de leaseauto direct een gelijkwaardige leaseauto ter beschikking wordt gesteld. Bij bericht van haar gemachtigde van 17 april 2025 heeft Hot Networkz de aanspraken van de Bestuurder afgewezen en hem gesommeerd de leaseauto in te leveren. De Bestuurder heeft de leaseauto uiteindelijk niet ingeleverd, maar heeft deze per 1 juni 2025 privé van de leasemaatschappij overgenomen.

Op 11 september 2025 heeft (op advies van de bedrijfsarts) een mediationgesprek plaatsgevonden om het tussen partijen bestaande arbeidsconflict op te lossen. Dat gesprek heeft niet tot overeenstemming geleid. Hot Networkz is ondanks aanschrijvingen niet tot betaling van de loonvorderingen van de Bestuurder overgegaan. De Bestuurder verzoekt voor recht te verklaren dat hij aanspraak heeft op zijn volledige salaris vanaf de datum van uitval en dat de kantonrechter Hot Networkz veroordeelt tot onder meer betaling van het salaris. De Bestuurder legt aan zijn vordering ten grondslag dat hij situatief arbeidsongeschikt is en daarom sinds zijn uitval op 24 februari 2025 op grond van artikel 7:628 BW recht heeft op volledige doorbetaling van zijn salaris. Hot Networkz betwist dat sprake is van situatieve arbeidsongeschiktheid.

Oordeel

De kantonrechter leidt uit een bericht van de bedrijfsarts af dat sprake was van medische klachten en dat werkgerelateerde factoren weliswaar een belangrijke rol hebben gespeeld bij de uitval van de Bestuurder, maar dat geen sprake was van (louter) situatieve arbeidsongeschiktheid. Uit de daaropvolgende berichten van de bedrijfsarts blijkt evenmin dat sprake is van (louter) situatieve arbeidsongeschiktheid. Gelet hierop is de kantonrechter van oordeel dat sprake is van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van ziekte zoals bedoeld in artikel 7:629 BW en niet van een (louter) situatieve arbeidsongeschiktheid die ertoe zou moeten leiden dat de loondoorbetaling op grond van artikel 7:628 BW zou moeten worden beoordeeld. Gelet op het bepaalde in artikel 7:629 lid 1 BW heeft de Bestuurder tijdens zijn arbeidsongeschiktheid wegens ziekte recht op uitbetaling van 70% van zijn loon. Dat betekent dat de gevorderde verklaring voor recht dat de Bestuurder vanaf de datum van zijn uitval recht heeft op uitbetaling van zijn volledige salaris zal worden afgewezen.

De Bestuurder is van mening dat Hot Networkz bij zijn ontslag als statutair directeur de wettelijke (arbeidsrechtelijke) opzegtermijn in acht had moeten nemen. De kantonrechter volgt dat standpunt niet. Het vennootschapsrechtelijke ontslag van de Bestuurder als statutair directeur (per 2 april 2025) is geen ontslag in arbeidsrechtelijke zin. De arbeidsovereenkomst tussen partijen is immers niet geëindigd: partijen zijn in het addendum op de arbeidsovereenkomst overeengekomen dat de Bestuurder, zodra zijn positie van bestuurder

eindigt, zijn oude taken behorend bij de functie van Salary & HR-manager weer zal gaan uitoefenen. Partijen zijn daarbij ook geen opzegtermijn overeengekomen. Het gevorderde salaris over de opzegtermijn zal daarom worden afgewezen. De Bestuurder heeft (onweersproken) gesteld dat zijn salaris ten onrechte al per 1 april 2025 is teruggebracht naar het oude niveau, terwijl het ontslag als statutair bestuurder pas op 2 april 2025 heeft plaatsgevonden. Daarom zal Hot Networkz worden veroordeeld om het over 1 april 2025 betaalde salaris aan te vullen naar het niveau van het salaris zoals dat gold voor de functie van statutair bestuurder.

De Bestuurder stelt dat Hot Networkz (1) de bij de contractwijziging van 19 juli 2022 overeengekomen en structureel uitbetaalde bonus en (2) de hem structureel toegekende telefoonkostenvergoeding, sinds 2 april 2025 ten onrechte niet meer aan hem heeft uitbetaald. De Bestuurder erkent dat het hier gaat om een aan hem (uit coulance) toegekende bonus die in het geheel niet van zijn arbeidsprestatie afhankelijk is. De bonus valt daarmee niet onder het loonbegrip van artikel 7:629 lid 8 juncto 7:628 lid 3 BW en hoeft niet te worden doorbetaald tijdens arbeidsongeschiktheid. Dit onderdeel van de vordering zal daarom worden afgewezen. Wat betreft de telefoonkostenvergoeding overweegt de kantonrechter dat deze vergoeding in dit geval moet worden beschouwd als een onkostenvergoeding en niet als een onderdeel van het loon. Ook de vordering tot vergoeding van telefoonkosten is daarom niet toewijsbaar.

Vaststaat dat in de contractwijziging van 19 juli 2022 is bevestigd dat de overige arbeidsvoorwaarden, zoals een dertiende maand, ongewijzigd blijven. De Bestuurder heeft ter zitting uitdrukkelijk betwist dat het ontvangen van een dertiende maand afhankelijk is gesteld van een positieve evaluatie. Het had daarom op de weg van Hot Networkz gelegen om haar verweer nader te onderbouwen. Nu Hot Networkz dat heeft nagelaten, wordt het verweer verworpen en de vordering van de Bestuurder toegewezen. Omdat de Bestuurder arbeidsongeschikt is wegens ziekte, zal 70% van de dertiende maand over 2025 (pro rata vanaf 2 april 2025) worden toegewezen.

Redactie, juni 2026

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 20-05-2026

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2026:6656

Zaaknummer: 11929744 \ CV EXPL 25-7072

Rechters: R.I.V. Scherpenhuijsen Rom

Advocaten: B.J.M. Vernooij, A.G. Moeijes en mr. L. Berendsen

Wetsartikelen: 7:628 BW en 7:629 BW

RECHTSPRAAK

Ontslag bestuurder VandN Worldwide

Een ontslagen statutair bestuurder vordert in kort geding arbeidsrechtelijke vergoedingen voor het geval in de door hem aan te spannen bodemprocedure komt vast te staan dat het vennootschapsrechtelijk ontslag rechtsgeldig is. De vorderingen worden afgewezen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter reikt het te ver om op de eventuele uitkomst van de bodemprocedure vooruit te lopen.

Feiten

Eiser ('de Bestuurder') was sinds 1 juli 2018 statutair directeur van VandN Worldwide B.V. ('VandN'). Bij besluit van 7 april 2026 hebben de aandeelhouders van VandN besloten dat de Bestuurder met onmiddellijke ingang als statutair bestuurder van VandN wordt ontslagen. Als ontslaggronden worden in het besluit genoemd (i) ernstig plichtsverzuim en (ii) het in gevaar brengen van de continuïteit van de onderneming. De Bestuurder is voorafgaand aan het ontslagbesluit niet in de gelegenheid gesteld om zijn standpunt kenbaar te maken. De Bestuurder vordert in dit kort geding een gefixeerde schadevergoeding, transitievergoeding en billijke vergoeding na het aandeelhoudersbesluit tot onmiddellijk ontslag, voor het geval in een bodemprocedure bij de rechtbank komt vast te staan dat het vennootschapsrechtelijk ontslag rechtsgeldig is.

Oordeel

De voorzieningenrechter oordeelt als volgt. De Bestuurder vordert de arbeidsrechtelijke vergoedingen voor het geval in de door hem aan te spannen bodemprocedure komt vast te staan dat het vennootschapsrechtelijk ontslag rechtsgeldig is. In het arbeidsrecht is de beoordeling van (de rechtsgeldigheid van) een ontslag op staande voet in een bodemprocedure voorbehouden aan de kantonrechter. Deze procedure dient op grond van artikel 7:686a BW bij verzoekschrift te worden ingeleid binnen de vervaltermijn van twee maanden na de dag waarop de arbeidsovereenkomst is geëindigd. Nadien ingediende

vorderingen worden niet-ontvankelijk verklaard. Weliswaar is de vervaltermijn van de bodemprocedure bij de kantonrechter op de dag van de uitspraak in dit kort geding nog niet verstreken, maar het reikt naar het oordeel van de voorzieningenrechter te ver om op dit moment op de eventuele uitkomst van die procedure vooruit te lopen. Op grond van artikel 223 Rv kan ook bij de kantonrechter een voorlopige voorziening worden gevraagd voor de duur van het geding. De vorderingen van de Bestuurder zullen op grond van het voorgaande worden afgewezen.

Redactie, juni 2026

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 04-06-2026

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2026:6572

Zaaknummer: C/15/377001

Rechters: R.I.V. Scherpenhuijsen Rom

Advocaten: R. Frankfort

Wetsartikelen: 7:686a BW

RECHTSPRAAK

Ontslag bestuurder Lastechniek

Een ontslagen bestuurder meent recht te hebben op hogere vergoedingen. De kantonrechter oordeelt dat de transitievergoeding correct is berekend en wijst alle overige claims af.

Feiten

Verzoeker ('de Bestuurder') is per 5 april 2000 in dienst getreden bij Handelsonderneming [...] B.V. ('Handelsonderneming'), waarvan EHRA Holding B.V. de enig aandeelhouder was. De Bestuurder heeft op 1 april 2004 de vestiging [...] Lastechniek B.V. ('Lastechniek') opgericht, waarvan EHRA 75% en de Bestuurder 25% van de aandelen bezat. De Bestuurder was als algemeen directeur verantwoordelijk voor de dagelijkse aansturing van zowel Handelsonderneming als Lastechniek. Air Liquide heeft op 22 april 2022 alle aandelen van EHRA in zowel Handelsonderneming als Lastechniek overgenomen. Direct voorafgaand aan deze transactie had de Bestuurder zijn aandelen in Lastechniek al aan EHRA overgedragen. Ook nam de Bestuurder ontslag als bestuurder van Lastechniek. De algemene ledenvergadering van Handelsonderneming heeft tijdens een vergadering besloten de Bestuurder met ingang van 20 november 2023 weer te benoemen tot haar bestuurder. Handelsonderneming en Lastechniek zijn vervolgens op 19 maart 2025 gefuseerd tot bedrijf X.

Air Liquide heeft bij brief van 21 mei 2025 aan de Bestuurder laten weten dat zij voornemens is hem als bestuurder van bedrijf X te ontslaan. De Bestuurder heeft op 11 juni 2025 aan Air Liquide geschreven dat hij het niet eens is met dit voorgenomen besluit. Air Liquide is bij haar standpunt gebleven en heeft op 16 juni 2025 besloten om de Bestuurder als bestuurder te ontslaan. Air Liquide heeft in een gesprek op 18 juni 2025 aan de Bestuurder kenbaar gemaakt dat zijn ontslag als bestuurder als gevolg heeft dat zijn arbeidsovereenkomst per 1 november 2025 eindigt. Bedrijf X heeft op 27 november 2025 een eindafrekening aan de Bestuurder gestuurd. Uit deze eindafrekening volgt dat bedrijf X een transitievergoeding, vakantie-uren en het vakantiegeld aan de Bestuurder heeft uitbetaald en daarmee de al uitgekeerde vakantie-uren en de jubileumuitkering heeft verrekend. De Bestuurder verzoekt uitbetaling van de correcte transitievergoeding, openstaande vakantie-uren, de

jubileumuitkering, bonus, wettelijke verhoging en rente.

Oordeel

De kantonrechter begrijpt artikel 7:673 lid 2 BW zo dat met het maximum van een jaarsalaris wordt bedoeld dat als het loon van de Bestuurder over twaalf maanden meer dan het maximumbedrag is, de maximale transitievergoeding een bedrag gelijk aan dat jaarsalaris is. Eerst moet dus de transitievergoeding worden berekend voor de situatie van de Bestuurder en als het bedrag dat volgt uit die berekening boven het jaarsalaris van de Bestuurder uitkomt, dan krijgt de Bestuurder het jaarsalaris en niet de hoger uitgekomen transitievergoeding (zie ook ECLI:NL:RBMNE:2016:3347). Concreet betekent dit het volgende. De voor de situatie van de Bestuurder berekende transitievergoeding komt uit op een bedrag van € 133.840, zoals ook door bedrijf X is berekend. Hoewel dit bedrag meer is dan de maximale transitievergoeding in 2025 van € 98.000, komt het niet uit boven het jaarsalaris van de Bestuurder. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft bedrijf X daarom terecht een transitievergoeding van € 133.843 bruto aan de Bestuurder betaald, zodat de door de Bestuurder verzochte betaling van een transitievergoeding van € 188.223,40 bruto wordt afgewezen, net zoals de daarmee gepaard gaande nevenverzoeken.

De kantonrechter is van oordeel dat de Bestuurder geen recht heeft op betaling van openstaande vakantie-uren en licht zijn oordeel als volgt toe. Gelet op de gemotiveerde betwisting van bedrijf X, heeft de Bestuurder onvoldoende onderbouwing gegeven voor zijn stelling dat hij recht heeft op 1.370 vakantie-uren, omdat bedrijf X in het verleden nimmer uitvoering zou hebben gegeven aan de wettelijke verval- en verjaringstermijnen die gelden voor vakantie-uren, omdat het de gebruikelijke gang van zaken was dat vakantie-uren die door toedoen van bedrijf X niet opgenomen konden worden werden uitbetaald en omdat hij veel heeft moeten overwerken. Met bedrijf X is de kantonrechter van oordeel dat de Bestuurder in zijn hoedanigheid van bestuurder werknemers van bedrijf X erop had moeten wijzen dat hun vakantiedagen vervallen als zij deze niet tijdig opnemen en deze kennis ook op zijn eigen situatie had moeten toepassen.

De kantonrechter is van oordeel dat de Bestuurder, gelet op de gemotiveerde betwisting van bedrijf X, nader had moeten onderbouwen dat binnen bedrijf X een gedragslijn bestaat op grond waarvan hij aanspraak kan maken op een jubileumuitkering. Omdat de Bestuurder dit heeft nagelaten, zal de kantonrechter de verzochte jubileumuitkering afwijzen, net zoals de verzochte wettelijke verhoging en wettelijke rente daarover. De kantonrechter zal de verzochte bonus over 2025 afwijzen, net zoals de verzochte wettelijke verhoging en wettelijke rente daarover. Uit de arbeidsovereenkomst volgt immers dat de Bestuurder pas aanspraak op een bonus kan maken als hij gedurende het gehele boekjaar in dienst is geweest bij bedrijf X.

Aangezien de arbeidsovereenkomst van de Bestuurder per 1 november 2025 is geëindigd, komt de Bestuurder alleen daardoor al niet in aanmerking voor een bonus over 2025.

Redactie, juni 2026

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 28-05-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:14139

Zaaknummer: 12082096 \ RP VERZ 26-50127

Rechters: O. van der Burg

Advocaten: M.A.M. Euverman en P.A.L. de Jong

Wetsartikelen: 7:641 BW en 7:673 BW

RECHTSPRAAK

Kasronde binnen groep: geen benadeling van schuldeisers bij samenstel van rechtshandelingen

De rechtbank wijst het beroep van de curator op artikel 42 Fw af. Centraal staat de vraag of een betaling door de gefailleerde vennootschap aan een groepsvennootschap – verricht in het kader van een kasronde, waarmee meerdere betalingen tussen groepsvennootschappen waren gemoeid – schuldeisers heeft benadeeld. De rechtbank overweegt dat de betaling niet geïsoleerd, maar als onderdeel van een samenhangend geheel van rechtshandelingen moet worden gezien en komt tot het oordeel dat – in dat licht – van benadeling geen sprake is.

De faillissementspauliana van artikel 42 Fw neemt de enkelvoudige rechtshandeling tot uitgangspunt. De toepassing van dit instrument bij kasrondes binnen groepsverband roept echter bijzondere vragen op, met name over de wijze waarop de vereisten van benadeling en onverplichtheid worden beoordeeld wanneer meerdere rechtshandelingen onderling samenhangen. Dit vonnis past toe de door de Hoge Raad, in de arresten Air Holland (ECLI:NL:HR:2008:BG1117) en Megahome (ECLI:NL:HR:2025:975), ontwikkelde maatstaven voor samenhangende rechtshandelingen in het kader van de pauliana.

Feiten

Think Building Concepts B.V. ('Concepts') behoorde tot een groep vennootschappen waarin [naam 1] via zijn persoonlijke holding grootaandeelhouder was. Profundo B.V. maakte deel uit van dezelfde groep. In juli 2017 sloten Concepts en Profundo een overeenkomst van geldlening, waarbij een bestaande rekening-courantschuld van Concepts aan Profundo van € 1.285.000 werd omgezet in een langlopende lening zonder aflossingstermijnen.

Op 1 augustus 2019 vindt een kasronde plaats binnen de groep, bestaande uit vijf betalingen: (1) Profundo leent € 670.000 uit aan Think Holding B.V.; (2) Think Holding B.V. lost

€ 670.000 af op haar schuld aan Construction; (3) Construction betaalt € 552.500 aan Concepts ter aflossing van een rekening-courantschuld; (4) Construction betaalt € 117.374 aan Thetis terug voor eerder voorgefinancierde legeskosten; (5) Concepts betaalt € 552.500 terug aan Profundo op de geldlening.

Concepts wordt een jaar later, op 4 augustus 2020, op eigen verzoek failliet verklaard. De curator vernietigt de betaling van € 552.500 door Concepts aan Profundo buitengerechtelijk op grond van artikel 42 Fw en vordert terugbetaling. Profundo weigert te betalen en betwist dat aan de vereisten van de faillissementspauliana is voldaan.

Samenhangend geheel van rechtshandelingen

De rechtbank overweegt dat of sprake is van samenhang tussen bepaalde rechtshandeling, afhangt van de inhoud van de betrokken rechtshandelingen, de onderlinge afstemming en de tijdige totstandkoming. De rechtbank – met verwijzing naar de hiervoor genoemde arresten van de Hoge Raad – oordeelt dat de vijf betalingen van de kasronde als één samenhangend geheel moeten worden beschouwd. Alle betalingen vonden immers op dezelfde dag in onderlinge afstemming plaats op initiatief van de toenmalige bestuurder, met als doel de onderlinge rekening-courantverhoudingen op te schonen na afronding van een project.

Onverplichte rechtshandeling

De leenovereenkomst tussen Concepts en Profundo kent geen aflossingstermijnen, reden waarom de rechtbank de betaling van € 552.500 door Concepts aanmerkt als onverplichte rechtshandeling. Profundo heeft zich op dit punt gerefereerd aan het oordeel van de rechtbank.

Geen benadeling van schuldeisers

De kern van het geschil betreft het benadelingsvereiste. De curator betoogt dat de paritas creditorum is verstoord doordat Profundo als groepsvennootschap was voldaan terwijl andere schuldeisers in het faillissement niets ontvingen. De rechtbank verwerpt dit betoog. Beoordeeld moet worden of de kasronde *als geheel* schuldeisers heeft benadeeld, waarbij de feitelijke situatie wordt vergeleken met de hypothetische situatie zonder de kasronde. Zonder de kasronde had Concepts op 1 augustus 2019 immers ook het bedrag van € 552.500 niet van Construction ontvangen en dus evenmin over enige liquiditeit beschikt. Per saldo veranderde de vermogenspositie van Concepts door de kasronde niet ten nadele: de schulden namen af terwijl de liquide middelen uiteindelijk niet afnamen. De betaling aan Profundo vond in feite plaats met geld dat afkomstig was van Profundo zelf. De rechtbank verwerpt ook het betoog van de curator dat de kasronde had moeten stoppen bij Construction: daarmee miskent de

curator dat de kasronde en haar gevolgen in hun geheel moeten worden beoordeeld. Het beroep van de curator op een zogenoemde ‘dividendverklaring’ kan de curator niet baten (zie r.o. 3.9 en 5.8 van de uitspraak).

Geen wetenschap van benadeling

Ten overvloede overweegt de rechtbank dat ook niet is voldaan aan het vereiste van wetenschap van benadeling. Voor wetenschap van benadeling is vereist dat zowel Concepts als Profundo op 1 augustus 2019 het faillissement en een tekort daarin met redelijke mate van waarschijnlijkheid kon voorzien. De rechtbank acht dit niet aangetoond. Concepts ontving na 1 augustus 2019 nog circa € 2,5 miljoen aan financiering en betaalde in totaal circa € 3,3 miljoen aan schuldeisers. Pas in april 2020 besloot de aandeelhouder de financiering stop te zetten – een moment dat de curator in zijn eigen stukken als het omslagpunt had aangeduid. Op 1 augustus 2019 was het faillissement dan ook nog niet met een redelijke mate van waarschijnlijkheid voorzienbaar.

Vanwege het voorgaande wijst de rechtbank de vorderingen van de curator af en veroordeelt hem in de proceskosten.

R.J.H. Berghuis, juni 2026

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant
Datum uitspraak: 20-05-2026
ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2026:4349
Zaaknummer: C/02/431468/HA ZA 25-66 (E)
Rechters: M.A. de Vlieger
Advocaten: M. Littoij en D.P.W.H. Cremers
Wetsartikelen: 42 Fw

RECHTSPRAAK

Civielrechtelijk bestuursverbod: aanvullende informatie is nodig

De curator wordt in de gelegenheid gesteld duidelijk te maken of betrokkene bestuurder of commissaris is van andere rechtspersonen. Als dit het geval is, moet zij van die andere rechtspersonen een uittreksel uit het Handelsregister overleggen.

Een curator heeft gevorderd een civielrechtelijk bestuursverbod op te leggen op grond van artikel 106a Fw. De curator heeft daarbij geen uittreksel uit het Handelsregister overgelegd van andere rechtspersonen waarvan de betrokkene bestuurder of commissaris is en ook niet duidelijk gemaakt dat betrokkene dergelijke posities niet bekleedt. Op grond van artikel 106c lid 1 Fw had de curator dat wel moeten doen. De rechtbank stelt de curator daarom in de gelegenheid dit alsnog te doen, zodat eventuele rechtspersonen waarvan de betrokkene bestuurder of commissaris is, een zienswijze kunnen indienen op grond van artikel 106c lid 2 Fw.

H.J. de Kloe, juni 2026

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 29-04-2026

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2026:5842

Zaaknummer: C/10/701956 / HA ZA 25-528

Rechters: B. van Velzen

Advocaten: M.M.E. van Veen-Oudenaarden en P. Geervliet

Wetsartikelen: 106a Fw en 106c Fw

RECHTSPRAAK

Vader en zoon zijn aansprakelijk voor het faillissementstekort en krijgen een bestuursverbod opgelegd

Dat sprake is van kennelijk onbehoorlijk bestuur wordt erkend, maar de bestuurders menen dat de arbeidsongeschiktheid van de vader een andere belangrijke oorzaak is van het faillissement. De rechtbank gaat hier niet in mee. In haar oordeel betreft de rechtbank onder meer dat er geen adequate maatregelen zijn genomen om het wegvallen van vader op te vangen, dat al voor het uitvallen van vader belastingen stelselmatig niet werden betaald en dat vader en zoon grote bedragen onttrokken aan de bv zonder dat daarvoor zakelijke gronden waren.

In deze kwestie heeft de curator van een bv die zich bezighield met metaalbewerking de twee bestuurders van die bv aansprakelijk gesteld met een beroep op artikel 2:248 BW. Zowel de boekhoud- als de deponeringsplicht is geschonden. De twee bestuurders – vader en zoon – erkennen dat sprake is van onbehoorlijke taakvervulling, maar stellen dat zij niet aansprakelijk zijn voor het tekort in het faillissement nu dat veroorzaakt zou zijn door andere – externe – omstandigheden. Subsidiair stellen zij dat als zij wel aansprakelijk zijn voor het tekort, die aansprakelijkheid gematigd zou moeten worden op grond van artikel 2:248 lid 4 BW.

De rechtbank schuift de verweren van vader en zoon terzijde. Vader en zoon stellen dat de arbeidsongeschiktheid van vader het faillissement heeft veroorzaakt. De rechtbank oordeelt echter dat die situatie niet kan worden aangemerkt als andere oorzaak van het faillissement. In haar oordeel betreft de rechtbank onder meer dat geen adequate maatregelen zijn genomen om het wegvallen van vader op te vangen, dat al voor het uitvallen van vader belastingen stelselmatig niet werden betaald en dat vader en zoon grote bedragen onttrokken aan de bv zonder dat daarvoor zakelijke gronden bestonden.

Voor wat betreft het beroep op matiging als bedoeld in artikel 2:248 lid 4 BW hebben vader en

zoon ook de arbeidsongeschiktheid van vader opgeworpen. De rechtbank oordeelt echter dat die omstandigheid niet tot matiging leidt. Ook hier betreft de rechtbank in haar oordeel dat vader en zoon flinke bedragen onttrokken aan de bv terwijl de schuldeisers van de bv onbetaald werden gelaten.

De rechtbank wijst tot slot het gevorderde bestuursverbod toe. Daarbij acht de rechtbank relevant dat vader als (middellijk) bestuurder van twee andere bv's ook de deponeringsplicht heeft geschonden. Dat de curator pas in een akte vlak voor de mondelinge behandeling een uittreksel uit het Handelsregister overlegde waaruit de positie van vader bij die bv's volgt waardoor de tijd ontbrak om aan artikel 106c lid 2 Fw gehoor te geven, is door de rechtbank praktisch opgelost. Omdat vader enig aandeelhouder en enig bestuurder is van een van de bedoelde bv's, wordt in de eerste plaats hetgeen namens vader in de conclusie van antwoord is opgenomen als verweer tegen het opleggen van een bestuursverbod gezien als de zienswijze van die bv als bedoeld in voornoemd artikel. In de tweede plaats is tijdens de mondelinge behandeling dit punt besproken en heeft de advocaat van vader mede namens de bv opgemerkt dat er voldoende gelegenheid is geweest voor het geven van een zienswijze en dat er oplossingen denkbaar zijn voor de bv als het bestuursverbod wordt opgelegd.

W.T.N. Vlasveld, juni 2026

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 10-06-2026

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2026:4089

Zaaknummer: C/01/408183 / HA ZA 24-577

Rechters: advocaat M. Berg, van den

Advocaten: G. te Biesebeek en M.A.J. Kempes

Wetsartikelen: 2:248 BW, 2:248 lid 4 BW, 106a Fw, 106c lid 1 Fw en 106c lid 2 Fw

RECHTSPRAAK

Afwijzing faillissementsverzoek geturboliquideerde vennootschap

De rechtbank oordeelt dat onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat er sprake is van een bate. De aanvraagster van het faillissement heeft gesteld dat de aanwezigheid van een bate op voorhand moet worden aangenomen omdat onvoldoende transparantie is betracht over de turboliquidatie, maar verweerster heeft betwist dat zij onvoldoende transparant is geweest. Ook is niet aannemelijk gemaakt dat er sprake is van onbehoorlijk bestuur bij verweerster.

Een vennootschap verzoekt om het faillissement van een andere vennootschap die is geturboliquideerd. De aanvraagster stelt dat de verweerster nog baten heeft. Dit zou voorshands kunnen worden aangenomen, omdat niet zou zijn voldaan aan de verplichtingen uit artikel 2:19b lid 1 BW om inzicht te geven in de vereffening. Ook zijn er sterke aanwijzingen van selectieve betalingen en paulianeus handelen. Tot slot is de jaarrekening over 2022 niet tijdig gedeponereerd, zodat de bestuurders op grond van artikel 2:248 BW aansprakelijk zouden zijn voor het boedeltekort.

De verweerster stelt geen baten meer te hebben. Bij de oprichting van de vennootschap in 2021 werd een positief resultaat begroot, maar door verschillende externe factoren is een fors negatief resultaat behaald. De aanvraagster heeft geen onderzoek gedaan naar verweerster als startende onderneming en heeft geen zekerheden bedongen, waarmee de aanvraagster bewust het risico heeft genomen niet volledig te worden voldaan. De verweerster stelt verder dat zij het vereiste inzicht in de vereffening wel degelijk heeft gegeven. Ook zouden er geen gronden zijn om bestuurders aansprakelijk te stellen. Het enkele feit dat een jaarrekening te laat is gedeponereerd is hiervoor onvoldoende.

De rechtbank overweegt als volgt. Reeds omdat verweer is gevoerd tegen de stelling dat verweerster onvoldoende transparantie heeft betracht over de turboliquidatie, kan niet voorshands worden aangenomen dat er sprake is van een bate. Daar komt bij dat in het

verweerschrift een nadere toelichting is gegeven. De aanvraagster heeft, mede gelet op de betwisting door verweerster, onvoldoende gemotiveerd dat selectieve betalingen zijn verricht. Ook is niet aannemelijk gemaakt dat er sprake is van onbehoorlijk bestuur. Dat een jaarrekening te laat is gedeponereerd is hiervoor in ieder geval onvoldoende. De rechtbank oordeelt dat niet aannemelijk is dat verweerster nog baten heeft en wijst het faillissementsverzoek af.

H.J. de Kloe, juni 2026

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 16-06-2026

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2026:3353

Zaaknummer: 347939 FT RK 138/26

Rechters: S.J.S. Groeneveld-Koekkoek

Advocaten: D.F. Fransen en M.H.J. Harmelink

Wetsartikelen: 2:19 lid 4 BW, 2:19b BW en 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

Inzagevordering curator in cliëntenonderzoek notaris bij aandelentransactie afgewezen

De curator van een failliete vennootschap vordert inzage in het cliëntenonderzoek van een notaris bij een aandelentransactie om de vervulling van de poortwachtersrol te beoordelen. Zowel de rechtbank als het hof wijst de vorderingen af.

De holding van de verkoper was lange tijd (groot)aandeelhouder en bestuurder van de vennootschap. In 2022 verkoopt en levert de verkoper nagenoeg alle aandelen in zijn holding aan de koper, waarna de vennootschap een jaar later failliet wordt verklaard.

In eerste aanleg vordert de curator inzage en afschrift van de bescheiden van de aandelentransactie op grond van artikel 195 jo. 194 Rv. Volgens die bepalingen komt het recht op inzage of afschrift toe aan een partij bij een rechtsbetrekking die voldoende belang heeft bij de gevraagde gegevens. De curator stelt dat uitsluitend op basis van de gevraagde informatie kan worden vastgesteld of de notaris zijn poortwachtersrol naar behoren heeft vervuld, en dat de feiten helder moeten zijn voordat een klacht wordt ingediend. Ter onderbouwing wijst de curator op diverse vermeende red flags, waaronder een koopprijs van € 0, althans een volledig uitgestelde en resultaatafhankelijke koopprijs, een koper buiten de branche, onduidelijkheid over de totstandkoming en het doel van de koopprijs, en aanwijzingen dat de transactie werd geregisseerd door de vader van de koper. De notaris heeft dit gemotiveerd betwist. De notaris heeft navraag gedaan bij de accountant, de overdracht betrof de grootmoeder van de vennootschap en het faillissement volgde pas bijna een jaar later. De rechtbank heeft de vorderingen afgewezen.

In hoger beroep handhaaft de curator zijn vorderingen. De curator onderbouwt zijn vorderingen met vermoedens over een oneigenlijke transactie waarbij katvangers zouden zijn ingezet. De curator betwist echter niet dat de notaris onbekend was met de familierelatie tussen koper en diens vader. Evenmin wordt betwist dat de verkoper zelf over de koopprijs heeft onderhandeld en vaste cliënt was van de notaris. Nu de notaris bovendien gemotiveerd betwist dat ten tijde van de transactie sprake was van een *red flag*, heeft de curator

onvoldoende concrete feiten en omstandigheden gesteld waaruit een voldoende belang blijkt.

Daarnaast staat het functioneel verschoningsrecht aan toewijzing in de weg. Op de notaris rust een geheimhoudingsplicht op grond van artikel 22 Wet op het notarisambt. Alles wat de notaris in die hoedanigheid is medegedeeld, geldt in beginsel als aan hem toevertrouwd en de beoordeling daarvan is in beginsel aan de notaris zelf.

De curator betoogt dat de geheimhoudingsplicht niet geldt naar partijen bij de transactie, dat de opdracht slechts zag op de levering van de aandelen en dat eventuele bezwaren kunnen worden ondervangen door voorwaarden te verbinden aan de afgifte op grond van artikel 29 Rv. Het hof verwerpt al deze argumenten. De gevraagde informatie bevat persoonlijke en bedrijfsgevoelige gegevens over de koper en moet worden aangemerkt als aan de notaris toevertrouwde informatie. Van een toepasselijke uitzondering op het verschoningsrecht is geen sprake.

Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank.

M. Pinar, juni 2026

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 26-05-2026

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2026:3307

Zaaknummer: 200.352.846

Rechters: C. Bakker, G.R. den Dekker en A.C.M. Kuypers

Advocaten: N.J.H. Leferink en V.J.N. van Oijen

Wetsartikelen: 194 Rv, 195 Rv, 196 Rv en 204 Rv

RECHTSPRAAK

Enquête Hasbos B.V.

OK, enquête. Tussen de aandeelhouders van een houdstermaatschappij speelt een familieconflict. De meerderheidsaandeelhouder en bestuurder verhoogde zijn beloning fors, terwijl dividenduitkeringen ondanks de sterke financiële positie van de onderneming jarenlang laag bleven. Hierdoor kon de minderheidsaandeelhouder worden benadeeld. Vanwege het aanhoudende familieconflict, gebrekkige informatievoorziening en het ontbreken van duidelijke afspraken gelast de OK een enquêteonderzoek en als onmiddellijke voorzieningen de benoeming van een onafhankelijke commissaris en een beheerder van een deel van de aandelen van de meerderheidsaandeelhouder. De commissaris zal helpen bij het verbeteren van de informatievoorziening, het opstellen van een dividendbeleid en het tot stand brengen van een aandeelhoudersovereenkomst.

Partijen

Deze zaak betreft een familieconflict binnen het speelgoedbedrijf SES Nederland B.V. ('SES'). Centraal staan broer en zus. De zus houdt via H.A.S Holding B.V. ('HAS') een indirect belang van 40% in Hasbos B.V. ('Hasbos'), terwijl de broer via B.O.S. Holding B.V. ('BOS') 60% van de aandelen houdt.

Hasbos is de houdstermaatschappij van de groep Hasbos c.s. en is enig aandeelhouder van SES, de operationele speelgoedonderneming, en Nela Beheer B.V. ('Nela Beheer'), de vastgoedvennootschap. Sinds het vertrek van de zus als bestuurder in 2017 is de broer enig bestuurder van alle vennootschappen.

Feiten en omstandigheden

De verhouding tussen broer en zus is al jarenlang ernstig verstoord. De zus stelt dat zij als minderheidsaandeelhouder structureel wordt benadeeld en buitenspel wordt gezet. Volgens haar houdt de broer onvoldoende rekening met haar belangen, verstrekt hij onvoldoende informatie en voert hij een beleid dat erop gericht is haar uiteindelijk uit de onderneming te drukken. Daarom heeft HAS de OK verzocht een enquêteonderzoek te gelasten naar het beleid en de gang van zaken binnen de onderneming.

Beoordeling OK

De OK stelt voorop dat de verhouding tussen broer en zus al lange tijd zo slecht is dat de algemene vergadering niet meer naar behoren functioneert. Hoewel de aandelenverhouding van 60%-40% voorkomt dat een formele impasse ontstaat, heeft het conflict volgens de OK wel degelijk een negatieve invloed op de onderneming.

Een belangrijk punt is dat de OK in een eerdere procedure in 2017 al had aangegeven dat het voor de hand lag dat partijen een aandeelhoudersovereenkomst zouden sluiten nadat de zus als bestuurder was vertrokken. De broer heeft echter geen gehoor gegeven aan die suggestie, ondanks herhaalde verzoeken van de zus.

Daarnaast heeft de OK kritiek op het beloningsbeleid van de broer. Zijn bezoldiging is tussen 2017 en 2018 door een systeem van variabele beloning op basis van KPI's bijna verdubbeld. Het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden vernietigde later de besluiten waarmee deze KPI's waren vastgesteld, omdat deze volgens het hof niet voldeden aan de eisen van redelijkheid en billijkheid.

Vervolgens besloot de broer zijn vaste salaris met terugwerkende kracht met ongeveer 50% te verhogen. De OK oordeelt dat deze forse verhoging onvoldoende is onderbouwd. De zus had een deskundige ingeschakeld, die het salaris voor een familiebedrijf van deze omvang als zeer hoog heeft gekwalificeerd. Volgens de OK heeft de broer zijn eigen beloning doorgedrukt ondanks gegronde bezwaren van de minderheidsaandeelhouder.

Ook het dividendbeleid roept vragen op. Over de periode 2016-2022 werd slechts ongeveer 15% van de totale winst uitgekeerd aan de aandeelhouders, terwijl de onderneming een zeer sterke vermogenspositie had met een solvabiliteit van 87%. In eerdere procedures is geoordeeld dat HAS als minderheidsaandeelhouder onevenredig werd benadeeld doordat dividenduitkeringen laag werden gehouden terwijl de bestuurder zichzelf hogere inkomsten verschafte via zijn salaris.

Ondanks deze rechterlijke oordelen veranderde de situatie nauwelijks. Er werd geen duidelijk dividendbeleid vastgesteld en over verschillende winstgevende jaren bleef dividenduitkering

uit. De OK benadrukt dat het langdurig reserveren van vrijwel alle winst niet zonder meer gerechtvaardigd is, zeker niet wanneer de onderneming financieel zeer gezond is. De belangen van de minderheidsaandeelhouder moeten daarbij zorgvuldig worden meegewogen.

De OK merkt op dat de combinatie van een aanzienlijke salarisverhoging voor de bestuurder en grootaandeelhouder en een jarenlang patroon van lage dividenduitkeringen de indruk wekt dat het beleid mogelijk erop gericht is de minderheidsaandeelhouder 'uit te roken'.

Ten aanzien van andere klachten van HAS, zoals kritiek op investeringen, bedrijfsstrategie en bepaalde transacties, ziet de OK onvoldoende aanleiding voor twijfel aan een juist beleid. Deze onderwerpen vallen volgens haar binnen de normale beleidsvrijheid van het bestuur.

Beslissing OK

De OK komt tot het oordeel dat er gegronde redenen bestaan om te twijfelen aan een juist beleid en een juiste gang van zaken binnen Hasbos. Die twijfel heeft vooral betrekking op het beloningsbeleid van de bestuurder, het ontbreken van een evenwichtig dividendbeleid, de positie van de minderheidsaandeelhouder en de voortdurende conflicten over informatievoorziening.

Daarom beveelt de OK een enquêteonderzoek naar het beleid en de gang van zaken van Hasbos over de periode van 1 januari 2018 tot 19 juli 2024. Daarnaast treft zij onmiddellijke voorzieningen. Er wordt een onafhankelijke commissaris benoemd die moet helpen bij het verbeteren van de informatievoorziening, het opstellen van een dividendbeleid en het tot stand brengen van een aandeelhoudersovereenkomst. Ook wordt een deel van de aandelen van de broer tijdelijk onder beheer geplaatst van een onafhankelijke beheerder, waardoor de broer nipt geen 50% van de zeggenschap meer heeft. Met deze maatregelen wil de OK de verhoudingen binnen de onderneming herstellen en voorkomen dat de belangen van de minderheidsaandeelhouder verder worden geschaad.

Redactie, juni 2026

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-02-2026

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2026:469

Zaaknummer: 200.343.682/01OK

Rechters: A.W.H. Vink, A.J. Wolfs, S. ten Have, A.J.C.C.M. Loonen en J.M. de Jongh

Advocaten: R.J.W. Analbers, V.L. Denswil, C.P.B. Kroep en S. Erkel

Wetsartikelen: 2:8 BW, 2:350 lid 1 BW en 2:349a lid 2 BW